

מ"ת (אשדוד) 9876-11-17 - מדינת ישראל נ' סרגיי מטרסוב

מ"ת (אשדוד) 9876-11-17 - מדינת ישראל נ' סרגיי מטרסוב שלום אשדוד

מ"ת (אשדוד) 9876-11-17

מספר פל"א 510703/2017

מדינת ישראל

נ ג ד

סרגיי מטרסוב (עציר)

ב"

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה באשדוד

[28.11.2017]

בפני כב' השופטת בכירה רבקה שורץ

עו"ד בתיה רביבו כהן

ב"כ המשיב- עו"ד רז קרן ישועה - סנ"צ

החלטה

בפניי בקשה למעצר לפי סעיף 21 (א)(1)(א) + (ב) לחסד"פ (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו - 1996, וכן בקשה

לפסילת רישיון נהיגה עד תום ההליכים לפי סעיף 46 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961.

הבקשה הוגשה בד בבד עם כתב אישום בו מיוחסות למשיב עבירות של נהיגה תחת השפעת סמים/אלכוהול, נהיגה

בקלות ראש המתבטאת בין היתר בסטייה מנתיב נסיעה בנסיבות מחמירות וגרימת תאונת דרכים.

בימ"ש עיין בחומר הראיות הן בדיון הקודם מיום 20.11.17 והן בדיון היום.

בימ"ש עיין גם ב-2 תיקי מב"דים, האחד בגין אירוע מיום 11.09.17 (להלן: "מב"ד ראשון"), והאחר, בגין אירוע מיום

29.09.17 (להלן: "מב"ד שני").

בימ"ש שמע את טיעוני ב"כ המבקשת היום בהמשך לטיעוניה מיום 20.11.17.

ב"כ המבקשת הפנתה לחומרת הנסיבות, לחומרת העבירות המיוחסות, לעברו התעבורתי והפלילי ולחומר הראיות.

ב"כ המבקשת הפנתה למכלול הראיות לכאורה שעניין נהיגה בשכרות שגרמה לתאונת דרכים.

ב"כ המבקשת הפנתה לסמיכות הזמנים בין האירוע דנן לאירועים בשני תיקי המב"דים והדמיון הנוגע לנסיבות ביצוע העבירות שמתבטא בנהיגה בשכרות וגרימת תאונת דרכים, כאשר באירוע מב"ד השני יש ראיות לכאורה גם לנהיגה בזמן פסילה.

ב"כ המבקשת סבורה כי לא ניתן ליתן אמון במשיב בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות בתיק דנן כמו גם בתיקי המב"דים.

ב"כ המבקשת גורסת כי יש ראיות לכאורה גם בתיקי המב"דים.

ב"כ המבקשת טענה כי קיימת עילת מעצר ועל כך אין חולק.

ב"כ המבקשת טוענת כי יש לעצור את המשיב עד תום ההליכים ואין לשחרר אותו לחלופת מעצר במקרה דנן. עוד נטען ע"י ב"כ המבקשת כי גם אם בימ"ש שוקל לשחרר את המשיב לחלופת מעצר, הרי החלופה המוצעת כיום איננה מתאימה או ליתר דיוק אין בה די.

ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה ואף לא על קיומה של עילת מעצר בנסיבות הקונקרטיות.

עם זאת, ב"כ המשיב גורס כי יש מקום לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בפיקוח של בת זוגו של המשיב.

ב"כ המשיב ביקש ליתן את המשקל המתאים לתיקי המב"דים ולא להתייחס אליהם כאל הרשעות בשים לב כי טרם הוגשו כתבי אישום בשניהם.

ב"כ המשיב הפנה לכך שאין בהרשעותיו הקודמות של המשיב כדי ללמד על הרשעה דומה או חשד כי המשיב יפר אמון אם בימ"ש ישחררו לחלופת מעצר.

ב"כ המשיב הפנה בין היתר להנחיית פרקליט המדינה מס' 5.13 וביקש להקיש ממנה לענייננו בשינויים המתחייבים כשעסקינן בתביעות תעבורה.

ב"כ המשיב גורס כי אין הצדקה למאסר בין כותלי הכלא וכי יש לגזור גזירה שווה או דומה מאירועים אחרים בהם

נתפסו אנשים נוהגים בשכרות, שאינה שכרות ראשונה, ואף על פי כן ולמרות חומרת הנסיבות באותם המקרים, ניתנו

החלטות לשחרר לחלופת מעצר (עמ' 14-02-15193, 16-06-15173, מת 16-09-6381).

ב"כ המשיב סבור כי אשתו של המשיב שעובדת בסופר פארם במשמרות הינה ערבה מתאימה והוא מציע לשחרר את המשיב למעצר בית מלא תחת פיקוחה ובהמשך, לאפשר למשיב לעבוד בשעות קבועות בפיקוח קבלן עמו עובד באופן קבוע.

ב"כ המשיב סבור כי במקביל ניתן לשלוח את המשיב לשירות המבחן לבחון אם המשיב מתאים לשילוב בתוכנית טיפולית לגמילה מאלכוהול.

דין

בימ"ש עיין כאמור בחומר הראיות שבתיק החקירה הנוגע לאירוע דנן מיום 18.11.17, לרבות חומר ראיות הנוגע לשני תיקי מב"ד, האחד מיום 11.09.17 והאחר מיום 29.09.17.

אין ספק כי יש ראיות לכאורה בגין כל אחד מהאירועים. במקרה דנן, יש ראיות לכאורה לנהיגה בשכרות וגרימת תאונת דרכים בגינה נגרם נזק לרכוש. יש עדות של עד ראייה אשר תיעד בסרטון את נסיבות האירוע. המשיב נצפה נוהג תוך שהוא סוטה ומזגזג עד אשר פגע במעקה. המשיב לא התייחס לצפצופים והבהובים שנשלחו לכיוונו. המדובר באירוע שארע כאמור ביום 18.11.17, שעה 17:30, בנסיעה בכביש 6 מדרום לצפון. בבדיקת מאפיינים שנערכה למשיב, הוא נכשל. בבדיקה שנערכה למשיב באמצעות מכשיר מדעי, נמצא ריכוז של 512 מק"ג אלכוהול לליטר אוויר נשוף. עבירה של נהיגה בשכרות הינה עבירה חמורה המהווה סיכון למשתמשים בדרך. שכרות מערפלת חושים ואינה מאפשרת לנהג להגיב לנעשה בדרך כנהג פיכח. רמת האלכוהול שנמצאה לכאורה בגופו של המשיב גבוהה - למעלה מפי 2 מרף האכיפה שנקבע ע"י המחוקק (240 מק"ג). בימ"ש ער כי בפועל רף האכיפה לעבירה של נהיגה בשכרות היא 290 מק"ג. מכל מקום, הריכוז גבוה ומהווה סיכון למשתמשים בדרך. עבירה של נהיגה בשכרות כשלעצמה מהווה עבירה עצמאית הן למעצר והן לפסילת רישיון נהיגה טרם הרשעה. קל וחומר שעסקינן בנהיגה בשכרות שגרמה לתאונת דרכים ואשר נעברה בסמיכות זמנים לשני אירועים אחרים. מעיון בחומר הראיות של תיקי המב"דים עולה כי יש ראיות לכאורה שהמשיב נהג ביום 11.09.17 בשכרות וגרם לתאונת דרכים בגינה נגרם נזק לרכוש. בגופו נמצא ריכוז של 508 מק"ג אלכוהול לליטר אוויר נשוף. למשיב נערך שימוע בפני קצין משטרה ביום 12.09.17 שבעקבותיו רישיונו נפסל למשך 60 יום. קיימות ראיות לכאורה גם בקשר לאירוע הנהיגה מיום 29.09.17 שם נהג המשיב לכאורה בזמן פסילה (שהוטלה עליו ע"י הקצין ועל ידיעתה לא חלק כפי שעולה מאמרתו), ואם לא די בכך באותן נסיבות גם נהג לכאורה בשכרות וגרם לתאונת דרכים. הפעם, בדגימת דם שנלקחה, נמצא ריכוז של 196 מ"ג אלכוהול בדם, כאשר רף האכיפה הוא 50 מ"ג אלכוהול בדם. מכאן, המשיב נתפס נוהג לכאורה בשכרות כשדמו ריכוז של כמעט פי 4 מרף האכיפה. ושוב אנו רואים כי האלכוהול שהיה בגופו של המשיב גרם לתאונת דרכים.

אכן, גיליון ההרשעות של המשיב איננו מלמד כי הפר אמון בעבר, אבל סמיכות האירועים והדמיון בין הנסיבות, כאשר המשותף לכל האירועים הוא נהיגה תחת השפעת אלכוהול שגרמה לתאונת דרכים, מעצימה את החומרה והמסוכנות לציבור ומקשה על בית המשפט ליתן אמון במשיב.

בימ"ש ער לכך שמדובר בשני תיקי מב"דים בנוסף לתיק דנן וכי אין המדובר בהרשעה ואף לא בקיומם של כתבי אישום בגין שני המב"דים, אך יש בראיות שבימ"ש עיין בשני התיקים הללו כדי להוות משקל נכבד להטות את הכף לחובת המשיב בכל הכרוך לשאלת המסוכנות ושאלת האמון.

נראה כי למשיב קיים קושי הגורם לו להידרש לאלכוהול. במצב דברים זה, טיפול אכן יכול לסייע למשיב.

בימ"ש בחן את הפסיקה ומכיר אותה.

בימ"ש גם ער לפסיקת בימ"ש העליון אשר קבע לא אחת כי הגם שבעבירות תעבורה הכלל הוא לא לעצור עד תום ההליכים, אולם קיימים חריגים לכלל ועל בימ"ש לבחון מסוכנותו של האדם הקונקרטי הניצב בפניו (עיין למשל בשפ 10011/16).

כך למשל כאשר אדם נתפס נוהג ללא רישיון נהיגה 4 פעמים כשהוא בלתי כשיר לנהיגה, הוא אינו זכאי ליהנות מהכללים המקלים הנהוגים בדיני תעבורה לעומת הדין הפלילי (עמ"ת (י-ם) 41763-07-15 מד"י נ' פאדי אלחטיב, כב' השופט ד. חשין, (24.07.15)).

אדם רצידיביסטי, שנהג פעם אחר פעם בזמן פסילה נקבע לגביו ע"י בימ"ש העליון בבש"פ 2974/15 מרדכי אשכנזי נ' מד"י, כב' השופט ד. ברק ארז (20.05.15), כי הוא מסכן את הציבור.

בימ"ש הורה שם על מעצרו של הנהג עד תום ההליכים למרות שהייתה המלצה בתסקיר לשחרור. בימ"ש בחן שם את כל תוכנו של התסקיר שלמעשה היה שלילי.

עיין גם בש"פ 5424/10 עודה זנון נ' מ"י, השופט א' לוי (22.07.2010), בש"פ 2173/12 גמאל אל גניני נ' מ"י, השופט צ' זילברטל (22.03.2012), בש"פ 6929/12 משה בן דוד נ' מ"י, השופט י' עמית (22.03.2012), עמ"ת 20633-05-13 שי תורג'מן נ' מ"י, השופט ר' יפה-כ"ץ (10.05.2013), בש"פ 10011/16 יאסין נ' מ"י (10.01.17), עמ"ת (י-ם) 3622-02-15 מ"י נ' מוגרבי, השופט י. צבן (03.02.15).

במקרה דנן, נסיבות האירוע החמורות כמו גם נסיבות האירועים הנוספים בתיקי המב"דים, מצביעות על המשיב הקונקרטי כמסוכן לציבור.

יש לזכור כי נהיגה בכלי רכב ע"י נהג שלכאורה הוא שיכור ונעדר בנסיבות, שליטה על הרכב, אינה נופלת מהסכנה הגלומה בנהיגה בכלי משחית של ממש.

בימ"ש התרשם מאשת המשיב כאדם נורמטיבי המוכן לפקח על המשיב ואולם, בשים לב למכלול הנסיבות שתוארו, עוצמת החומרה והמסוכנות הגבוהה והחשש להישנות השימוש באלכוהול, כמו גם העדר מפקחים נוספים, בשלב זה מתקשה בימ"ש לקבוע כי ניתן לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בפיקוחה של האישה.

בימ"ש סבור כי יש להזמין תסקיר מעצר אשר יבחן, בין היתר, אפשרות לשיבוץ המשיב בקבוצה טיפולית לגמילה מאלכוהול.

אשר על כן, המשיב יישאר במעצר עד מתן החלטה אחרת.

המזכירות תעביר העתק הפרוטוקול לשירות המבחן, שירות המבחן יערוך תסקיר מעצר ויעבירו לבימ"ש לא יאוחר מיום 26.12.17 (תזכורת פנימית).

שירות המבחן יבחן חלופת מעצר מתאימה כמו גם אפשרות כאמור לשילוב המשיב בקבוצה טיפולית.

שירות המבחן יבחן גם אפשרות לאפשר למשיב לצאת לעבודה במגבלות בהתחשב, בין היתר, בנזקקות הטיפוליות. אשת המשיב, הגב' דריה מוגלבסקי ת.ז. 311979314, הגרה ברח' ה' באייר 32/10 ברחובות, טלפון: *****-***, תהווה איש קשר.

ניתן ליצור קשר גם עם ב"כ המשיב: טלפון: *****-***, פקס: *****-***.

יש לאפשר למשיב 5 שיחות טלפון על חשבון המדינה.

יש לאפשר למשיב לקבל ציוד בסיסי בהתאם לנהלי שב"ס באמצעות אשתו, הגב' דריה מוגלבסקי ת.ז. 311979314. המשך הדיון בבקשה נקבע ליום 27.12.17 שעה 14:15.

המשיב יובא ע"י הליווי.

תיקי הראיות מושבים לידי ב"כ המבקשת.

ניתנה והודעה היום י' כסלו תשע"ח, 28/11/2017 במעמד הנוכחים.